Благословен, мна, о, — и (чит.) който е отъ Бога благословен, благословено вино, произлизащо отъ лозата. 2) благословен човѣкъ, който имa да стане нѣщо добро на свѣтъ чрезъ благословения въ времето и благословени плодъ на тѣлото на утробата. 3) нѣщо въ което се е изляло благословения чрезъ нѣкои молитви, който е освещавам: тая вода е благословена, осветена, благословен хлѣбъ, благословени христиани.

Благослаѣ́м. гл. дѣл. отъ благо слова, а не слава. 1) церк. хвалѧ, славѧ, величаѧ: Благослови душе моя господа. 2) желаѧ нѣкому добро, щастие: благослаѣйте тѣзи които ви гонятъ. благослаѣйте, а не клѣтвете. рим. XII, 14. 3) надарѧвам съ щастие, съ имот. Бог го е благословил отъ всѣка страна и съ всичко. 4) осѣнѧвам съ величината си нѣкого кръстообразно, както попътъ когато благослаѣ нѣкого призовава божията помощ на него. 5) давам извънредно, съгласно съ на нѣщо. 6) когато благослаѣм дарѧвам и нѣщо полезно съ благословката. 7) поменувам името, паметта съ добро, за хубавото доброто което е направило, благодѣяние нѣкакво или хаирлиг. и свѣтлите човѣци дѣто имат да тѣ благословѣтъ, то тѣ стигна. благословѣм дѣлъ и часъ въ който се сѣдинахме съ тебе. 8) отчитам, отстоявам, освещавам: почти благословени хлѣбъ, бракъ. 9) изказвам отговора що желаѧ да дадѣ господ нѣкому за добро. 10) господ да благослови, въ смисъл да дадѣ благословение то си, т.е изобилие, берекет. — Всѣкой човѣкъ може да благослаѣ съ думи, а само свещено лице благослаѣ и съ знакъ кръстообразно. въ по-старо време, видѣ се, имало обичай у българитѣ да благослаѣятъ, т.е. да изговарятъ благопожелателни и хаирли думи за всѣко нѣщо, що би ги се съ добра воля и за добро направило, както когато послуши нѣкои наготи нѣкой, за да покажатъ тѣ въ благодарение ще благослаѣятъ или ще благодарятъ ще изговарятъ благи думи, който както уйде, въ случаи на явления, а въ установени обреди и праздувания имало се и установени благословения: както е онаѧ благословия, която започва: Славейте, благослаѣйте, другарчета, богу помолимсе.

Благослаѣ́нье (що) това що говори когато благослаѣ нѣкой. 2) освѣтяванье съ поскоротво и молитва.

Благосло́в (чит.) скратено отъ благословение и благословѣн.

Благосло́вение (що) 1) когато нѣкой благослови нѣщо или нѣкого. 2) божие то благословение показва здравие и спасение, плодородие, изобилие, берекет. 3) добъ́лнение, изпълнение. Видох ту благословение да се отрани.

СГНС
Градски
архив
ф.
оп.
№ ИНВ. N 786